

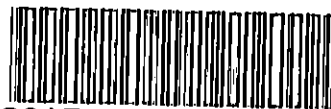
Minister
Spraw Zagranicznych

BDG.0240.1540.2017 / 3

PW/1579338

Warszawa, dnia 9 października 2017 r.

2017-10-10
RPW/55286/2017 P

PILNE

**Pan
Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 18 września br., o sygnaturze: DLP.ZLS.1201.24.2017, przedstawiam stanowisko Ministerstwa Spraw Zagranicznych, do przekazanego w ramach uzgodnień międzyresortowych **projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (UA32)**.

Proponuje się zmiany w brzmieniu art. 84 przedmiotowego projektu mające na celu kompleksowe unormowanie kwestii uwierzytelniania dokumentów wydawanych przez uczelnie poprzez określenie zamkniętego katalogu dokumentów podlegających uwierzytelnieniu/opatrzeniu apostille oraz wskazania ścieżki legalizacyjnej umożliwiającej wprowadzenie tych dokumentów do obrotu za granicą.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu „*dokumenty wydawane przez uczelnie w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów i studiów podyplomowych, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelnianie na wniosek zainteresowanego*”.

Argumentem na rzecz sformułowania zamkniętego katalogu dokumentów podlegających uwierzytelnieniu/opatrzeniu apostille jest niespójność przepisu art. 84, w którym następuje podział na wyliczone enumeratywnie dokumenty, uwierzytelnianie przez dyrektora Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (dalej: NAWA) oraz tzw. „*inne dokumenty*” podlegające uwierzytelnieniu przez uczelnię, która dany dokument wydała.

Pojęcie to obejmuje szeroki katalog dokumentów, w tym dużą grupę zaświadczeń wydawanych przez uczelnie, przy czym należy zwrócić uwagę, że niektóre z nich, jak wykazało postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16.11.2016 r. (sygn. akt IV SAB/Wa 350/16), nie stanowią dokumentów urzędowych w rozumieniu Konwencji Haskiej znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 938), będąc przejawem władztwa wewnątrzpaństwowego, a nie dokumentem publicznym wydanym przez organ władzy publicznej w formie określonej przez prawo. W związku z powyższym wskazane byłoby rozszerzenie katalogu dokumentów uwzględnionych w art. 84 ust. 3 projektowanej ustawy o dokumenty istotne z punktu widzenia uznawalności wykształcenia oraz usunięcie z tego artykułu ust. 4, alternatywnie poddanie „*innych dokumentów*” uwierzytelnieniu/opatrzeniu apostille przez dyrektora NAWA.

Należy zaznaczyć, że konieczność poświadczania/legalizacji krajowych dokumentów urzędowych celem ich użycia w innym państwie uzależniona jest od rodzaju dokumentu oraz od przystąpienia państwa wystawienia i państwa użycia dokumentu do jednej z konwencji bądź umów międzynarodowych. Dokumenty urzędowe przeznaczone do obrotu z zagranicą mogą podlegać: nadaniu klauzuli apostille – jest to procedura stosowana między państwami sygnatariuszami Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. lub legalizacji - przeznaczonej dla pozostałych państw i będącej kilkustopniową procedurą uwierzytelniania dokumentu przez władze państwa jego wystawienia, a następnie legalizację przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, w którym dokument ma zostać użyty. W związku z powyższym uwierzytelnienie dokumentu przez uczelnię nie jest poświadczaniem wystarczającym do wprowadzenia go do obrotu za granicą. Z uwagi na fakt, że na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, Agencja ta przejęła m. in. zadania związane z uznawalnością wykształcenia i uwierzytelnianiem dokumentów, a także biorąc pod uwagę potrzebę uproszczenia procedur, wskazane byłoby objęcie wszystkich dokumentów wydawanych przez uczelnie uwierzytelnieniem/nadaniem apostille przez dyrektora NAWA.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu